

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 12P/135/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414222903
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kováčsová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2015:4414222903.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou JUDr. Evou Kováčsovou vo veci starostlivosti o maloletú X. F., nar. XX.XX.XXXX bytom u matky, v konaní zastúpená Úradom práce, soc. vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov matka : C. F., nar. XX.XX.XXXX bytom P., Na vřšku XX, toho času X. B., X. XX, zastúpená advokátkou JUDr. Luciou Kuzmovou, Hlavné nám. 7 Nové Zámky, otec Z. M., nar. XX.XX.XXXX bytom G. č. XXX, zast. JUDr. Ema Zacharová advokát s.r.o. za ktorú koná JUDr. Ema Zacharová, Forgáčova bašta 7 Nové Zámky o návrhu otca na zníženie výživného, úpravu jeho styku s maloletou takto

rozhodol:

Súd návrh otca na zníženie výživného **z a m i e t a**.

Súd **u p r a v u j e** styk otca s maloletou X. F. nar. XX.XX.XXXX a to tak, že otec je **o p r á v n e n ý** sa s dieťaťom stykať každý párný týždeň v sobotu v čase od 14.00 hod. do 16.00 hod. prvé 4 mesiace po právoplatnosti rozsudku za prítomnosti matky a následne bez prítomnosti matky.

Matka je **p o v i n n á** maloleté dieťa na styk pripraviť a otcovi ho odovzdať v stanovenú hodinu pred svojím bydliskom a otec je **p o v i n n ý** maloleté dieťa v stanovenú hodinu po skončení styku ho matke odovzdať pred jej bydliskom.

Ž i a d e n z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Otec sa návrhom na zníženie výživného a úpravu styku s maloletou, ktorý súdu doručil dňa 03.12.2014 súčasne domáhal vydania predbežného opatrenia. Na základe neho súd uznesením 12P 135/14-81 zo dňa 15.01.2015, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 21.01.2015 upravil jeho styk s maloletou X. Kurucovou, nar. XX.XX.XXXX a to tak, že otec je oprávnený sa s dieťaťom stykať každý párný týždeň v sobotu v čase od 15.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti matky s tým, že je matka povinná maloleté dieťa na styk pripraviť a otcovi ho odovzdať v stanovenú hodinu pred svojím bytom a otec je povinný maloleté dieťa v stanovenú hodinu po skončení styku ho matke odovzdať pred jej bytom. Otec návrh na zníženie výživného odôvodňoval tým, že v čase poslednej úpravy pracoval v spoločnosti C. mliečna farma E. s mesačným príjmom 450,- eur, tento jeho pracovný pomer skončil 11.06.2010 a odvtedy sa mu nepodarilo nájsť zamestnanie. Je vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 10.01.2012, vykonáva aktivačné práce z ktorých jeho príjem činí 124,70 eur a následne bude pozostávať z dávok v hmotnej núdzi 60,- eur. Stanovené výživné nie je schopný platiť, preto matke poukazuje na výživu dieťaťa sumu 50,- eur, s ktorou platbou mu pomáhajú rodičia a sestra. Z týchto dôvodov žiadal znížiť výživné na sumu rovnajúcu sa 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa.

Matka maloletého s návrhom na zníženie výživného nesúhlasila s poukazom na potreby dieťaťa ako aj svoje majetkové pomery. Čo sa týka navrhovaného styku otca s dieťaťom, nemala voči nemu výhrady pokiaľ sa tento aj v budúcnosti bude uskutočňovať výlučne v jej prítomnosti.

Kolízna opatrovníčka vzhľadom na to, že otec má v súčasnosti prácu, pričom matka má s dieťaťom zvýšené výdavky preto navrhla ponechať doterajšiu výšku výživného a styk otca s dieťaťom upraviť v súlade s predbežným opatrením v čase od 14.00 do 16.00 v prítomnosti matky.

Súd v rámci dokazovania vypočul rodičov, oboznámil sa s pripojenými dokladmi vzťahujúcimi sa na predmetnú vec, spisom 7P 22/2011, 2T 6/2012 a zistil tento skutkový a právny stav:

Rozsudkom tunajšieho súdu 7P 22/2011-18 zo dňa 21.02.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť 02.03.2011 súd schválil rodičovskú dohodu na základe ktorej bola maloletá X. F. nar. XX.XX.XXXX zverená do osobnej starostlivosti matke a otec bol zaviazaný na platenie výživného v sume 70,- eur mesačne počnúc od 22.10.2010. V čase uvedeného rozhodnutia súd vychádzal z toho, že matka maloletej v období od mesiaca máj do novembra 2010 poberala dávku v hmotnej núdzi v priemere mesačne vo výške 76,29 eur, v mesiaci január 2011 jej boli vyplatené prídavky na dieťa v sume 44,02 eur a od januára 2011 začala poberať rodičovský príspevok vo výške 190,10 eur. Doklady o príjme otca sa v tomto spise nenachádzajú. Zo zápisnice a výpovede otca zo dňa 21.02.2011 vyplýva, že v čase rozhodovania bol nezamestnaný, evidovaný na Úrade práce, bez príjmu s tým, že má občasné brigády, zamestnanie si hľadá a je bez ďalšej vyživovacej povinnosti. U matky bolo zohľadnené, že má ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému V. F. nar. XX.XX.XXXX. Zo spisu tunajšieho súdu 2T 6/2012 vyplýva, že trestným rozkazom zo dňa 13.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 03.02.2012 bol otec maloletej uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov. Podľa úradného záznamu zo dňa 07.08.2014 bolo vyslovené, že otec maloletej sa v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia dňa 04.08.2014 osvedčil.

Súd mal preukázané, že otec maloletej je v súčasnosti od 10.01.2012 vedený v evidencii nezamestnaných. V období od 01.08.2014 do 31.12.2014 vykonával na základe dohody o výkone menších obecných služieb tieto služby pre Obec G.. V období od februára do decembra 2014 poberal dávku v hmotnej núdzi 124,70 eur. Z oznámenia spoločnosti C. mliečna farma a.s. E. vyplýva, že otec maloletej bol v tejto spoločnosti zamestnaný v období od 21.09.2006 do 05.03.2007 s tým, že tento jeho pracovný pomer bol rozviazaný podľa § 60 Zákonníka práce dohodou. Naposledy bol v tejto spoločnosti zamestnaný od 05.05.2010 do 10.06.2010, tento pracovný pomer bol ukončený podľa § 72 Zákonníka práce v skúšobnej dobe. V období mesiacov september 2006 až marec 2007 mal v tejto spoločnosti otec maloletej priemerný čistý mesačný zárobok vo výške 363,- eur a v období mesiacov máj až jún 2010 spolu vo výške 437,98 eur. Obec G. súdu potvrdila, že otec maloletej je od 01.01.2015 zaradený na dobrovoľné práce v rozsahu 32 hodín mesačne, tieto práce vykonáva svedomite, počas pracovnej doby neužíva alkoholické nápoje. Dňa 30.03.2015 otec uzavrel s Obcou G. pracovnú zmluvu s dňom nástupu do práce dňa 01.04.2015 na dobu 6 mesiacov s dohodnutou hrubou mzdou vo výške 401,- eur. Matka maloletej v súčasnosti poberá prídavky na dve maloleté deti v sume 47,04 eur, bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 23.10.2013 do 16.09.2014, kedy bola vyradená na vlastnú žiadosť z dôvodu starostlivosti o dieťa do veku 10 rokov veku. V období od 01.02.2014 do 31.07.2014 vykonávala na základe dohody s Úradom práce aktivačné práce. Za tieto práce mala v období mesiacov marec až júl 2014 vyplatenú sumu v priemere na mesiac vo výške 168,- eur. Za obdobie od 01.03.2013 do 31.10.2014 jej bolo priznané na maloletú náhradné výživné v celkovej výške 860,- eur. V súčasnosti od 28.01.2015 na základe dohody o vykonaní práce vykonáva upratovacie práce pre spoločnosť K. s.r.o. X. na 2 hodiny denne s dohodnutou hodinovou odmenou 4,50 eur na obdobie - zastupovanie počas PN V. F. (jej matky). Z rozpisu nákladov ktoré predložila matka (v spise na č .I.123) mesačne uhrádza za elektrickú energiu 30,- eur, plyn 101,- eur, TV, rozhlas 4,64 eur, internet 29,- eur, vodu 62,20 eur. Tento rozpis nekorešponduje s predloženými dokladmi o mesačných úhradách za byt, keď napr. podľa predloženého platobného dokladu mesačná zálohová platba za plyn činí 50,-eur (v spise na č .I.67). Matka maloletej v súčasnosti na základe posledného rozsudku vo veci 7P 231/13 má určené na maloletého V. F. výživné vo výške 90,- eur od 01.09.2013. Maloletý V. je žiakom 4. ročníka Základnej školy G. L. v Nových Zámkoch.

Otec maloletej uviedol, že dcéru videl naposledy keď mohla mať pol roka, napriek tomu, že mal predbežným opatrením upravený styk s dcérou v stanovenom čase dcéru nebol navštíviť ani v jednom prípade z toho dôvodu, že jeho otec mal zdravotné problémy, amputovali mu druhú nohu, musel mu poskytnúť v tomto smere pomoc aj s prácami okolo domu. Naďalej býva v spoločnej domácnosti s rodičmi v ich rodinnom dome, v dome býva aj jeho sestra s dvoma deťmi. Rodičom prispieva na náklady bývania mesačne sumou 20,- či 30,- eur podľa možností, keďže zhruba takúto sumu si privyrobí brigádnicou. Popieral, že by míňal peniaze v krčme, potvrdil, že fajčí cigarety značky Paramount, ktoré stoja 2,70 eur s tým, že jedna krabička mu vystačí na deň, niekedy len na pol dňa. Mimoriadne výdavky nemá, nelieči sa na žiadne závažné ochorenie. Zastalé výživné, ktoré mal vyčíslené na maloletú vyplácal aj z pôžičky, ktorú si zobrala jeho matka. V súčasnosti v Obci G. pracuje od pondelka do piatka s pracovným časom od 7.00 do 15,30 hod. Má záujem sa s dcérou stretávať každú druhú sobotu v čase od 14.00

do 16.00 hod. a to počas niekoľkých mesiacov podľa zváženia súdu v prítomnosti matky a následne bez jej prítomnosti.

Matka maloletej uviedla, že nemieni otcovi brániť v tom aby sa s dcérou stretával, poukázala na to, že napriek upravenému styku predbežným opatrením otec od jeho vydania pre dieťa nebol, pričom ona maloletú na styk riadne pripravila, dcéra sa na styk tešila a keď otec neprišiel, tak bola smutná. Uviedla, že pokiaľ bude aj na ďalšie obdobie upravený styk otca s dcérou, chce byť pri jeho realizácii prítomná. Uvedené odôvodňovala tým, že otec sa o maloletú nevie postarať, keď sa nevie po finančnej stránke postarať sám o seba, ako aj tým, že otec má rôzne spory, podľa nej je alkoholikom a v minulosti jeho rodina ňou opovrhovala. Súhlasila s tým, aby na nasledujúce obdobie bol upravený styk otca s maloletou na každú druhú sobotu v mesiaci v čase od 14.00 do 16.00 hod. v jej prítomnosti. Čo sa týka jej majetkových pomerov poukázala na to, že rodičovský dom v obci Hul, v ktorom s deťmi bývala vyhorel v roku 2014 a preto býva v byte príbuzného K. F. s tým, že na základe ich vzájomnej dohody menovaný ako vlastník bytu hradí nájom bytu a ona všetky energie, t.j. elektrinu, vodu, kúrenie, plyn, TV, internet a ostatné. Vo svojej výpovedi zo dňa 10.02.2015 uviedla, že tieto náklady nevie uhrádzať sama, prispieva na ne svojej matke, ktorá s nimi v byte býva sumou 50,- až 70,- eur. Na pojednávaní dňa 16.04.2015 tvrdila, že všetky náklady na domácnosť znáša výlučne sama, pretože jej matka zo svojho príjmu 150,- eur vzhľadom na svoje výdavky zo zdravotných dôvodov nemá možnosť na ne prispievať. Poukázala na zvýšené výdavky, ktoré má s maloletou, predložila rozpis úhrad liekov za obdobie posledných 12 mesiacov. Od posledného rozhodnutia tieto pribudli v súvislosti s tým, že chodí s dieťaťom k ortopédovi. Ortopedické vložky zakupovala zatiaľ v jednom prípade v hodnote 5,- eur. Okrem toho má maloletá pravidelne kožné problémy a problémy s dýchaním. Mesačne v súvislosti s jej zdravotným stavom má výdavky v celkovej výške okolo 30,- eur. Uviedla, že ona až na terajšiu prácu na dohodu doposiaľ nebola nikdy zamestnaná. V súčasnosti sa nelieči na žiadne závažné ochorenie ani neužíva pravidelne lieky. Podľa § 62 odsek 1, 2, 3, 4, 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pre inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopnosti, možnosti a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 odsek 1 Zák. o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 odsek 1, 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Vychádzajúc z citovaných ustanovení zákona o rodine, je súd pri rozhodovaní o zmene výživného povinný posúdiť komplexne všetky zmeny pomerov účastníkov, ku ktorým došlo od predchádzajúceho rozhodnutia, prihliadnuť na vývoj životných nákladov za celé obdobie, ktoré uplynulo od predchádzajúcej úpravy o výživnom (§ 78 ods. 3 Zák. o rodine). Ďalej súd musí brať do úvahy právo dieťaťa podieľať sa na dosiahnutej životnej úrovni svojich rodičov, či už v pozitívnom alebo negatívnom zmysle (§ 62 ods. 2 Zák. o rodine), okrem toho zohľadní všeobecné hľadisko, podľa ktorého pri rozhodovaní o výživnom sa prihliada na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 ods. 1 Zák. o rodine). Odôvodnené potreby dieťaťa sú závislé predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, fyzickej a duševnej vyspelosti a sú bezprostredne ovplyvňované schopnosťami, možnosťami a majetkovými pomermi rodičov. Pokiaľ sú tieto obmedzené, stávajú sa odôvodnenými len bežné potreby dieťaťa, ktoré nepresahujú obvyklú základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. V opačnom prípade odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, prospešné pre jeho všestranný vývoj. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery rodičov, ktoré sú dané nie len ich subjektívnymi vlastnosťami ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, pričom na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča súd prihliadne aj vtedy, ak sa tento vzdá bez dôležitého

dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, či majetkového prospechu, ako aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Na viac súd prihliada aj k tomu, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa § 25 odsek 1, 2 Zákona o rodine rodičia sa môžu dohodnúť o úprave styku s maloletým dieťaťom pred vyhlásením rozhodnutia, ktorým sa rozvádza manželstvo; dohoda o styku rodičov s maloletým dieťaťom sa stane súčasťou rozhodnutia o rozvoze. Ak sa rodičia nedohodnú o úprave styku s maloletým dieťaťom podľa odseku 1, súd upraví styk rodičov s maloletým dieťaťom v rozhodnutí o rozvoze; to neplatí, ak rodičia úpravu styku žiadajú neupraviť.

Súd je povinný v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami dbať a rešpektovať práva dieťaťa na rovnocennú starostlivosť oboch rodičov, ktoré sú okrem tejto zákonnej úpravy dieťaťu dané aj čl. 41 ods. 4 Ústavy SR a Dohovorom o právach dieťaťa. Preto pokiaľ rodič má záujem rovnocenne sa podieľať na výchove dieťaťa a nespráva sa spôsobom, ktorý by odôvodňoval zásah do výkonu rodičovských práv a povinností, v takom prípade je súd povinný využiť všetky zákonné prostriedky na to, aby mu jeho právo priznal a zabezpečil jeho riadnu realizáciu. Pokiaľ vznikne rozpor alebo nezhoda medzi rodičmi o výkone rodičovských práv týkajúca sa styku niektorého z rodičov a je ohrozená jeho realizácia, v takom prípade ho musí súd upraviť autoritatívnym spôsobom, čím poskytne minimálny právny rámec pre zachovanie kontaktu medzi rodičom, ktorému nie je dieťa zverené a dieťaťom. Je nepochybné, že priestor na realizáciu rodičovských práv a povinností a na výchovné pôsobenie na dieťa má rodič práve v čase styku s dieťaťom. Vzájomná radosť rodiča a dieťaťa z blízkosti toho druhého je základným prvkom rodinného života. Tieto práva ako už bolo uvedené, sú chránené aj ustanoveniami Dohovoru o právach dieťaťa kde v článku 7 je upravené právo dieťaťa poznať svojich rodičov, právo na ich starostlivosť, ďalej v článku 8 je upravené právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením nezákonných zásahov a napokon v článku 18 bod 1 sa priznáva obom rodičom spoločná zodpovednosť za výchovu a vývoj dieťaťa. Právo styku a zásady jeho správneho výkonu boli premietnuté aj do viacerých rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, v ktorých sa skonštatovalo, že je v záujme dieťaťa, aby udržovalo rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom, aby nebolo odtrhnuté od svojich koreňov, ako aj to, že dieťa má právo dostať príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city skutočne slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh na zníženie výživného nie je dôvodný. V čase poslednej úpravy výživného vyššie uvedeným rozsudkom ktorým súd schválil rodičovskú dohodu o zverení dieťaťa do starostlivosti matky a určení výživného vo výške 70,- eur počnúc od narodenia dieťaťa mala maloletá 4 mesiace, otec bol bez ďalšej vyživovacej povinnosti, nezamestnaný, bez pravidelného príjmu s tým, že si privyrábal brigádnicke. Napriek týmto skutočnostiam zo zápisnice zo dňa 21.02.2011 vyplýva, že bez akýchkoľvek námietok súhlasil s výživným v sume 70,- eur. Matka maloletej bola v čase tejto úpravy na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 190,- eur a okrem toho rodinné prídavky na 2 deti 43,98 eur a mala ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému V. F. nar. XX.XX.XXXX. V rámci teraz prejednávaného konania si súd dodatočne zistil, že v predtým ako bolo naposledy určené výživné bol otec zamestnaný v spoločnosti C. mliečna farma E.. Je pravda, že jeho posledný pracovný pomer v tejto spoločnosti, ktorý trval od 05.05.2010 do 10.06.2010 skončil v skúšobnej dobe, avšak pred týmto obdobím v čase od 21.09.2006 do 05.03.2007 rozviazal pracovný pomer v tejto spoločnosti dohodou. V uvedenom období mal priemerný mesačný zárobok 363,- eur. Vzhľadom na uvedené s poukazom na ustanovenie § 75 ods. 1, veta druhá Zákona o rodine, bolo potrebné vychádzať z tohto jeho zárobku. Z týchto dôvodov, keďže táto situácia u otca maloletej pretrvávala už v čase predchádzajúceho rozhodnutia, od ktorého obdobia u neho nenastala žiadna nová zmena pomerov, je stále vedený ako nezamestnaný ako v čase posledného rozhodnutia, na viac od 01.04.2015 zamestnaný na základe pracovnej zmluvy na dobu 6 mesiacov pre zamestnávateľa Obec G. s dohodnutou hrubou mzdou 401,- eur, neboli na jeho strane dané zákonné podmienky na zmenu výšky výživného a preto súd jeho návrh zamietol. Pokiaľ by súd pristúpil za tých istých okolností k zmene predchádzajúceho rozhodnutiu, došlo by tým k neprípustnej reparácii pôvodného rozsudku. Čo sa týka úpravy styku otca s maloletou, rodičia sa zhodli v tom, že táto úprava by bola aj pre dieťa vyhovujúca v rozsahu počas každej druhej soboty v mesiaci v čase od 14.00 do 16.00 hod., mali však rozdielne stanoviská na prítomnosť matky počas jej výkonu. Tu je potrebné uviesť, že aj keď doposiaľ otec nebol dostatočne aktívny a napriek upravenému styku predbežným opatrením od januára 2015 ani v jednom prípade nevyužil možnosť sa s dcérou stretnúť (podľa neho z objektívnych dôvodov) je nepochybné, že má rovnocenné právo podieľať sa na výchove dieťaťa. Maloletá má v súčasnosti 4 roky, podľa udania jej matky po vydaní predbežného opatrenia sa dieťa na styk s otcom tešilo a nakoľko rozsudkom súd upravil styk v prospech otca v rozsahu len dvoch hodín na každú druhú sobotu, po uplynutí štyroch mesiacov po právoplatnosti rozsudku, ktorý čas by mal byť dostatočný na prvotné nadviazanie vzájomných vzťahov,

by nič nemalo brániť tomu, aby otec následne 2 hodiny 2 x do mesiaca trávil sám s dcérou. Z týchto dôvodov súd rozhodol ako je uvedené vo výroku rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 odsek 1 písmeno a) Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Nitre v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 205 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Obč. súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.